

TA KHÔNG THỂ BỎ CON

Huy Hoàng

Cảm hứng Is 49, 14-17

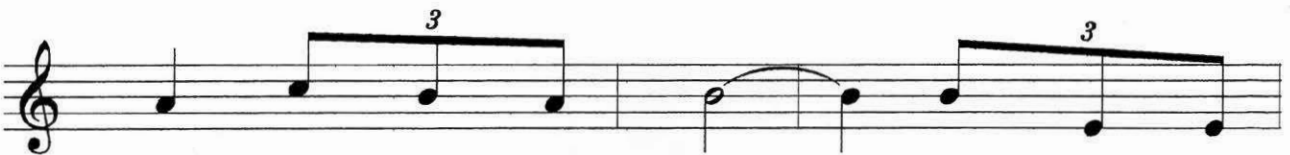
1. Trong cơn hoang mang, nhiều lần, con tự nghĩ:
2. Bao nhiêu đau thương, dập vùi, con kiệt sức.
3. Xin ban muôn ơn, để dù bao sợ hãi,

1. Chúa đã bỏ con, Ngài đã quên con
2. Con đã cậy trông tình Chúa thương quan
3. Ý Chúa, đời con nguyên hứa xin chu

1. rồi. Có người mẹ nào quên
2. phòng. Khẩn cầu cùng Ngài, tiếng
3. toàn. Đau khổ cuộc đời, xác

1. được đưa con mình chẳng? Có người mẹ
2. lòng thiết tha ngày đêm. Nhưng Ngài ẩn
3. hồn, phó dâng Ngài thôi. Sóng đời phủ

1. nào chẳng thương con mình đã cứu mang.
2. mặt, để con giữa đời sóng lên dênh.
3. đây, lòng con trông cậy Chúa khôn vơi.

ĐK: Cho dù người mẹ có quên con mình,

thì Ta chẳng bao giờ lãng quên được

con. Cho dù người mẹ bỏ rơi con mình,

thì Ta mãi muôn đời yêu con trọn tình.

